

dem med. Der er folk, som har krav på at få hjælp fra det offentlige på grund af deres handikap, som helt af egen lomme må vælge en leverandør, fordi dette Folketing har en uvilje mod at handle. Det er ikke værdigt for os, og jeg kan godt forstå, hvis de pågældende mennesker synes, at det er svært at forstå, hvordan Folketinget agerer i den her sag; det har jeg fuld forståelse for.

Jeg håber på – og jeg kan godt sige til socialministeren direkte, som det er: Hvis ikke der kommer et meget hurtigt initiativ på det her område til efteråret, må både Folketinget, socialministeren og resten af regeringen finde sig i, at så kommer der altså et nyt forslag fra Fremskridtspartiet.

Vi synes, det er uacceptabelt, at folk, der er nødt til at bruge paryk, fordi de er i kemoterapi, folk, der er nødt til at bruge kompressionsstrømper på grund af svære åreforkalkninger, folk, der er nødt til at have brystproteser på grund af kræftoperationer, skal være henvist til at få de hjælpemidler, som en kommune har besluttet de skal have hos en leverandør, som de ikke har tillid til eller som ikke opfylder deres behov. Det er simpelt hen ikke rimeligt. Det, vi gør, når dette forslag stemmes ned nu, er simpelt hen at lave en beskyttelse af nogle bestemte erhvervsgrupper og sikre dem en bestemt indtægt, fordi kommunen har lavet en aftale med dem.

Op hvad i alverden er det for et svar, man har optrykt fra justitsministeren om ekspropriation? Dengang man lavede en aftale, anede den optiker, eller hvem det måtte være, jo ikke, hvor mange klienter den pågældende ville få. Så skal det være ekspropriation i nogle forventninger, man ikke ved, om man havde ret i. Så er vi altså helt derude, hvor jeg siger, som den gamle socialdemokratiske regering normalt sagde, når vi snakkede om boligejernes rettigheder og sagde, at det var ekspropriation: Lad det komme an på en retssag! For den ville man simpelt hen tabe med glans. Der er ingen form for ekspropriation i det her. Det er en dårlig undskyldning, og det er ikke Justitsministeriet værdigt at sidde og cykle rundt i sådan et svar som det, der er blevet optrykt til betænkningen.

Jeg tror, at Folketingets medlemmer, der stemmer imod dette forslag, nu skal se i øjnene, at de vil få henvendelser fra de pågældende med de eksempler, som i den pågældende hverdag er dybt frustrerende og uværdige for dem. Så må man jo bare sige til de pågældende: Send

deres beklagelser til dem, der stemmer imod forslaget! Det var ikke penge, der skulle til; det var manglende vilje, og man valgte altså at trykke på den røde knap i stedet for den grønne.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Udvalgsbehandlingen af dette forslag har klart vist, at den modsætning, som var bygget ind fra starten, nemlig uenigheden om, hvordan man skulle løse dette problem, også udspillede sig i Fremskridtspartiets forsøg på at nå til et flertal for dette forslag.

Desværre må vi sige, at vi ikke kan støtte det, som ligger fra Fremskridtspartiet; specielt når vi ser på den betænkning, de forsøgte at få flertallet i udvalget med på. For det betyder lige præcis, at man laver en midlertidig løsning, som indfører brugerbetaling på dette område.

Vi er fra Enhedslistens side ikke interesseret i at åbne op for brugerbetaling på dette område og er derfor mere interesseret i at vente et par måneder og håbe på, at ministeren kommer med et hurtigt initiativ, der lige præcis ikke indebærer, at der bliver brugerbetaling i forbindelse med folks ønsker om hjælpemidler.

Vi er enige i intentionerne om at sikre, at folk får mulighed for selv at vælge leverandør i forbindelse med valg af hjælpemidler, men vi vil ikke åbne op for brugerbetaling, som det også allerede ved førstebehandling blev sagt. Det viste sig jo, at de borgerlige, V, K og Z, ønskede en brugerbetalingsmodel, hvilket vi også forsøgte at få vredet ud af Fremskridtspartiet. Det er det, der ligger i deres betænkningssbidrag, og vi synes sådan set, at det er rimeligt, at det bliver stoppet med det samme.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Blot en kort bemærkning til fru Kirsten Jacobsen, fordi jeg føler, at der er anledning til at sige, at vi i Venstre jo fuldt ud deler det, jeg vil kalde det menneskesyn, som ligger bag beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet om, at folk, der har brug for hjælpemidler, naturligvis ikke skal afskæres muligheden for selv at vælge leverandør.

Så vi er helt på linje med Fremskridtspartiet i denne sag og vil også gerne her give tilsagn om, at når det udvalgsarbejde, der er iværksat i Socialministeriets regi, er afsluttet, vil vi naturligvis søge at bruge vores mandater her i Folketingssalen til at fremme en permanent ordning,